

Els xecs del petroli s'han acabat

"Tot fa pensar en guerra"

Dins d'una *kheyma*, una tenda nòmada, Moammar al-Gaddafi parla se la crisi del Golf, Israel, terroristes i armes químiques.

Moammar al-Gaddafi, ¿on som, aquí?

—En una regió prop del golf de Sirt, sense nom, al mig del desert.

—¿No pot ser més exacte?

—Amb això n'hi ha prou.

—¿Hi haurà guerra al Golf?

—Ningú no pot dir-ho. Ara la qüestió decisiva és si volem resoldre el problema bèl·licament o bé pacíficament.

—¿I què ha de passar perquè la crisi es resolgui pacíficament? ¿Ha d'eixir Saddam Husssein de Kuwait? ¿Han d'eixir els nord-americans de l'Aràbia Saudita?

—Les dues coses. Saddam ha de tornar-se'n de Kuwait, i els nord-americans de l'Aràbia Saudita. Només així podem evitar la guerra.

—¿Com s'ha d'aconseguir això?

—L'ONU ha de doblar els seus esforços. El Consell de Seguretat Mundial ha de fer sessions contínuament, a fi d'avançar-se als esdeveniments i no anar-hi ranquejant al darrere. La Carta de l'ONU s'ha de complir rigorosament...

—¿Perquè cap estat no n'ataqui un altre?

—...Sí, el Consell de Seguretat ha d'anar-hi amb compte. Si la crisi s'ha fet tan explosiva, és perquè no s'ha respectat la Carta. L'arrogància dels EUA, volent jugar al policia arreu del món, agreuja la situació al Golf.

—Però els EUA tenen tot el suport del Consell de Seguretat.

—És deplorable que el Consell de Seguretat encara s'agenollí davant dels EUA, en lloc de fer la seva política pròpia.

—De moment, van ser els saudites els que van demanar ajuda als EUA davant l'amenaça iraquiana.

—Sí, van cridar els nord-americans per afrontar-ho, però que a la regió ara hi hagi unes forces armades atlàntiques tan potents, se surt completament de mare, ja no correspon de cap de les maneres al

que l'Aràbia Saudita volia al principi. Els saudites, amb això, només van provocar la seva pròpia caiguda. Des del punt de vista de l'Islam ara ja estan perduts. Els xecs del petroli s'han acabat.

—¿Per què no van ser capaços els àrabs de superar ells mateixos la crisi?

—L'atac llampec dels nord-americans no va deixar cap possibilitat als àrabs. Encara érem al Caire, en la nostra cimera sobre Kuwait, quan milers de nord-americans ja havien aterrat l'Aràbia Saudita.

—Vostè ha proposat ara un conferència entre Líbia, Síria, Egipte i l'Aràbia Saudita. ¿És una última temptativa per a evitar la guerra?

—Estic a favor d'un front àrab comú, amb Síria, Egipte, el Sudan, Somàlia i el Iemen per a aïllar la regió en conflicte. A més, he proposat reunir Saddam Husssein i el rei Fahd, on sigui.

—Tot fa pensar en guerra. En cas que esclati, vostè ha proposat que els àrabs destrueixin els pous de petroli i enviar 50 milions de voluntaris per a lluitar contra els intrusos.

—Si esclata la guerra, les conseqüències seran catastròfiques, aleshores serà realment devastador per a tots.

—¿Fins on arribarien els fronts de la guerra? Els iraquians parlen d'una guerra mundial.

—Els puc assegurar que la guerra no queda limitada a cap regió petita. També abastarà llocs en què no es pensa gens.

—¿L'ha sorprès que els soviètics i els nord-americans actuïn conjuntament contra l'Iraq?

—Després de tot el bullit que hi ha hagut a Europa, sobretot a l'Est i a la Unió Soviètica, ja no em sorprèn de res, tampoc que ara estirin la mateixa corda. Però això no significa que Rússia s'hagi afeblit militarment.

—¿Per què l'alliberament de l'Europa Oriental només es un bullit per a vostè?

—El qui hagi llegit el meu *Llibre Verd* sap que fa deu anys ja vaig dir que el comunisme s'enfonsaria. Així ha estat. Però els capitalistes no cal que cantin victòria, algun dia també s'enfonsaran com el russos.

—Gorbatxov porta maldecaps als àrabs, deixa que centenars de milers de jueus emigrin a Israel.

—Tot i aquesta emigració, els àrabs, i especialment jo a Líbia, no veiem la Unió Soviètica com enemic, continua sent un bon amic, i a casa seva ara se li avaloten els jueus i li creen dificultats. Llavors ell diu: marxeu, doncs, i m'evito problemes.

—¿Què ha passat amb la fàbrica de gas verinós, que també ha enterbolit tant les relacions entre Alemanya i els seus aliats? ¿L'han cremada de debò?

—Ha estat una malintencionada campanya israeliano-americana. Els israelians i el lobby jueu dels EUA ha instigat terror psicològic contra nosaltres. Tot plegat no és gens com ho han pintat.

—Potser la fàbrica de gas ara funciona en un altre lloc. Hi ha informes força precisos sobre una instal·lació al desert, prop de la ciutat de Sabha.

—Jo no tinc cap fàbrica de gas.

—¿No en té cap de subterrània, com afirmen els serveis secrets occidentals?

—¡Ximpleries! Vam construir la fàbrica a Ràbita i, quan es va publicar tot, vam dir: molt bé, traslladem-ho uns centenars de metres i reconstruïm Ràbita amb mesquita, escola i cases per als obrers de la fàbrica. Però realment només s'hi produïen medicaments.

—Disposen d'una llista d'empreses alemanyes que hi han subministrat productes químics que no serveixen per a fer píndoles, sinó gasos de combat.

—Si vostès m'acusen de negociar amb aquestes empreses, ¿per què el seu país no les prohibeix?

—A Alemanya tenim lleis que prohibeixi-

xen exportar aquests productes, però són passades per alt. Moltes empreses han delinquit, un empresari ja ha estat sentenciat a cinc anys de presó.

—¿I des de quan és competència meva que un industrial tingui problemes amb la llei del seu país? ¿Com se'ls acut baquetejar Líbia perquè hagi fabricat gas o no? ¿Que potser Líbia és l'únic país del món que ho fa? Als EUA, a Israel n'hi ha fàbriques. A tot el món hi ha un munt de països que fan gasos.

—Aran parlem amb el cap de la revolució líbia, per això li ho preguntem. També ho preguntàriem a Saddam Hussein.

—I jo en parlo de grat amb vostès. Jo he de defensar el meu país, nosaltres volem viure en pau i no exposar la humanitat a aquest perills. ¿Per què no es poden prohibir a tot el món?

—En això estem completament d'acord amb vostè.

—Si encara surten més preguntes d'aquestes sobre Ràbita, em sembla que aleshores hauré de fer fabricar més medicament perquè se'm passin els mals de cap (riu).

—Esperem que sigui indulgent.

—¿Per què els nord-americans poden produir bombes atòmiques i armes químiques i jo no? No és gens viable que a un estat se li permeti tot i als altres res.

—Vostè mateix va dir que pagaria milions a qui li proporcionés armes d'extermini.

—Exacte. Mentre Israel tingui llibertat de fabricar totes les armes d'extermini possibles, químiques i nuclears, jo també m'he d'esforçar per a poder defensar-me. ¿Qui ens dona les armes, sinó les grans potències?

—Sí, per exemple, ¿qui ha rearmat Saddam Hussein per a poder envair Kuwait?

—Ell no solament ha comprat, ja fa temps que té fàbriques d'armament pròpies on han col·laborat els EUA, Rússia, França i uns altres.

—¿Fins a quin punt ha prosperat la bomba atòmica islàmica?

—Aquesta idea ja es va morir amb el primer ministre pakistanès Bhutto. Més val que no ho desenterrin.

—No volem estalviar-nos el tema del terrorisme, encara que també li faci mal de cap: vostè ha dit que Líbia ha deixat d'afavorir els terroristes perquè només perseguen objectius propis. ¿Com va arribar a aquesta decisió?

—He fet ús d'autocrítica. És cert, jo aju-

dava Wadi Hadad perquè creïem que era un fedaf i tenia dret a lluitar contra l'ocupació israeliana. Però va segrestar avions civils i els va fer esclatar, i vam deixar d'ajudar-lo. També havíem prestat suport a Abu Tjad, el segon home de l'OAP, fins que vam comprovar que atacava objectius civils israelians, i això no té res a veure amb la resistència.

—¿Encara presten suport a l'IRA i a la RAF?

—Considerem que la presència britànica a Irlanda és colonialisme. Estem de la banda del poble irlandès que lluita contra l'ocupació britànica. Els hem prestat suport políticament i els continuarem prestant suport moralment.

—¿Econòmicament també?

—No, econòmicament no.

—¿I la Rote Armee Fraktion d'Alemanya Federal, ha rebut diners o armament?

—Amb la RAF, no hi tenim res a veure.

—I, almenys, ¿encara té les 1.000 tones de l'explosiu "Semtex", que un dia li va lliurar el govern comunista de Praga per a finalitats terroristes?

—He telefonat personalment al presi-

dent Václav Havel i li he preguntat què havia dit realment respecte a això. M'ha respost que havien falsejat les seves declaracions, que Txecoslovàquia havia enviat 1.000 tones de "Semtex" arreu del món, no solament a Líbia. Forma part de la bruta campanya contra nosaltres.

—Tornant al conflicte del Golf, vostè ha dit que no hi ha cap interdependència entre Israel i Kuwait, però els palestins sí que hi veuen una relació.

¿Què hauria de passar amb Palestina, dins d'una solució pacífica per a l'Orient Pròxim? Vostè va proposar que els jueus se n'anessin a Alsàcia, a la mar Bàltica o fins i tot a Alaska. ¿Ho va dir seriosament?

—Ara que Alemanya s'ha reunificat, la dreta radical o els nacionalistes podrien reivindicar la regió d'Alsàcia i Lorena, i un estat para-xocs podria ser profitós...

—... Justament estem garantint la frontera polonesa, totes les idees sobre això són fantasies.

—Quan hi ha hagut conflictes, sempre s'ha mirat de tenir petits estats para-xocs entre dues potències, com Mongòlia entre Rússia i la Xina, o el Nepal entre

l'Índia i la Xina. Els jueus vivien a Ucraïna, als països bàltics, i poden ser bàltics, francesos o nord-americans, ¿perquè no resten allà on viuen, com a ciutadans d'aquests estats?

—Els jueus no trobarien gaire atractiva la idea de fer de para-xocs en cap lloc.

—Bé, aleshores també poden anar-se'n a Alaska, allà no molesten ningú. L'estat d'Israel és una conseqüència de la guerra, com l'OTAN i el Pacte de Varsòvia. Ara que ningú no persegueix els jueus, que Alemanya s'ha reunificat, que no hi ha mur a Berlín i el Pacte de Varsòvia cau a trossos, ¿quina raó hi ha per a l'existència de l'estat d'Israel? ¿Ja hi estan segurs els jueus, a Palestina?

—Israel és una realitat com qualsevol altre estat de la regió, no hi ha cap poder que el fes desaparèixer, si no és amb una guerra, i aviat serà un estat amb quatre milions d'habitants.

—Els palestins també són una realitat, tenen el mateix dret de ser un estat. Però ara parlant seriosament: si la seva situació no ha de ser encara més greu, no hi

SALA D'EXPOSICIONS DE LA FUNDACIÓ CAIXA DE PENSIONS

CARRER CORREUS 1 - 46002 VALÈNCIA - TEL. 351 14 35

J O H N P H I L L I P S

Els darrers dies de Saint-Exupéry

Collection du Musée de l'Elysée

23 de novembre / 16 de desembre 1990

Laborables, d'11 a 2 i de 17 a 21 h.

Festius d'11 a 2 h matí

Dilluns matí, tancat.

FUNDACIÓ CAIXA DE PENSIONS

Centre
Carles Salvador

CURSOS PER CORRESPONDÈNCIA

1. Llengua i Literatura:

- Curs d'Iniciació.
- Curs d'Iniciació (per a castellanoparlants).
- Curs Bàsic.
- Curs Progressiu de Llengua.
- Curs de Professorat.

2. País Valencià:

- Geografia i Història del País Valencià.

Matrícula oberta tot l'any, tret del mes d'agost. Per a més informació, adreceu vos al

Centre Carles Salvador

Moratín, 15, 6a. 46002-València

"La Unió Soviètica encara és un bon amic".

ha més remei que els palestins tinguin el dret de tornar al seu país. Ells volen un estat democràtic palestí per a tots els ciutadans, tant àrabs com jueus. Israel, com a estat sionista únicament per als jueus, ha de desaparèixer. Altrament sempre hi tindran guerra, i aleshores també cal que se'n facin responsables.

—*Israel gaudeix de la poderosa protecció dels EUA. ¿Creu que algun dia serà diferent?*

—Amb l'apropament de russos i nord-americans, Israel ha perdut valor estratègic i un dia potser no gaire llunyà els EUA faran tal bancarrota que no podran continuar mantenint Israel encara que vulguin. Això, ja s'ho poden endur confiadament, com una de les meves profecies.

—*¿No ens podria profetitzar també què passarà amb el conflicte de Kuwait?*

—Els iraquians ha d'eixir de Kuwait, com he dit, i els nord-americans han de

retirar-se del front arran del Golf. S'haurien de substituir pas a pas les seves forces armades, anar-hi canviant 20.000 àrabs per cada 20.000 nord-americans estacionats. Aquesta és la meua proposta per a evitar la guerra.

—*¿Què passaria si els nord-americans desapareixen el primer tret des del terreny de l'Aràbia Saudita?*

—Ja no he dit, l'Aràbia Saudita està perduda, però en aquest cas immediatament. Seria totalment destruïda.

—*¿Per qui? ¿Pels iraquians?*

—Naturalment, pels iraquians! Però també s'enfonsaria interiorment. I la casa ruïnosa dels saudites encara podria rebre l'última batzegada per part de Jordània o del Iemen. Ja fa temps que hi ha milions que només esperen aquest moment, tots els que pateixen gana i volen les riqueses que els saudites han acumulat.

—*Moammar al-Gaddafi, li donem les gràcies per aquesta conversa.*

—¡Un moment! Encara m'agradaria dir

una cosa més. El llibis volen demanar un favor a Alemanya la reunificació de la qual celebrem i ens importa tant: durant la segona guerra mundial, com vostès saben, els alemanys i els italians també van ser aquí, al meu país. El seu mariscal Rommel va fer-hi bones batalles. Les seves tropes i els italians van farcir el nostre país de mines, en unes proporcions inimaginables. Fins aquí, on seiem ara, també n'hi ha, de mines. Actualment encara hi moren persones, vostès encara mutilen ciutadans libis. Ja vam exigir-ne una reparació als italians, però van negar-s'hi al·ludint als alemanys. Ens calen els seus experts per a deslliurar-nos d'una vegada d'aquesta plaga. Dirigirem un memoràndum oficial sobre el tema al govern alemany, però jo ho dic ara perquè l'opinió pública alemanya ja n'estigui informada.

A. S. Elias, S. Kogellfranz i H. W. Kilz

Tradució: Carme Gala